

Sygn. akt III CSK 342/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku M. [...] sp. z o.o. w W.

przy uczestnictwie L. K. i J. K.

o założenie księgi wieczystej dla działek nr [...] /5 i [...] /6, wpis służebności
gruntowych, wykreślenie roszczeń o wpis prawa własności oraz o ustanowienie
służebności gruntowych i wykreślenie hipoteki,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 maja 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 2 sierpnia 2018 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na tym, że występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne oraz że zachodzi potrzeba wykładni przepisów wywołujących wątpliwości w orzecznictwie.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie prawne sprowadza się do potrzeby ustalenia, czy sąd wieczystoksięgowy w sprawie o wpis może oprzeć się na dokumentach wcześniej dołączonych już do księgi wieczystej, mimo że wnioskodawca wyraźnie nie powołał się na nie we wniosku. Zagadnienie to nie pozostaje jednak w związku z okolicznościami sprawy. Sądy orzekające w sprawie uznały bowiem, że oświadczenie małżonków J. i L. K. o tym, że przysługuje im prawo własności nieruchomości nie jest wystarczające do dokonania wpisu własności nieruchomości na rzecz wnioskodawcy skoro w dziale II księgi ujawniony jest sam J. K. jako wyłączny właściciel. Jak widać zatem Sądy przyjęły, że ani dokumenty załączone do wniosku ani inne dokumenty zalegające w dokumentach księgi wieczystej nie wystarczą w okolicznościach sprawy do dokonania wpisu zgodnie z żądaniem. Stąd ustalenie, czy sąd wieczystoksięgowy może oprzeć się na innych dokumentach niż tylko wyraźnie powołane przez wnioskodawcę jest zagadnieniem czysto hipotetycznym.

Nie można również zgodzić się ze skarżącą, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni wskazanych w skardze przepisów. Po pierwsze treść art. 31 ust. 2 u.k.w.h. wyraźnie dopuszcza usunięcie niezgodności treści księgi wieczystej za pomocą przedstawienia odpowiedniego dokumentu, bez potrzeby wytaczania powództwa z art. 10 u.k.w.h. i nie ma tu mowy o jakiegokolwiek rozbieżności orzecznictwa lub

pojawianiu się wątpliwości. Rzecznik jednak w tym, że sądy *meriti* w sprawie doszły do wniosku, że stosowny dokument nie został przedstawiony. Brak zatem potrzeby wykładni art. 34 ust. 2 u.k.w.h. we wskazanym kierunku.

Pozostałe przepisy i powstające w ocenie skarżącej na ich tle wątpliwości zostały przedstawione kazuistycznie i nie uwzględniają poczynionych ustaleń, które wiążą Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej. Wskazywanie na potrzebę wzięcia pod uwagę domniemań faktycznych z urzędu przez sąd wieczystoksięgowy jest całkiem bezzasadne skoro wnioskodawcy na takie domniemanie się we wniosku nie powołali.

Potrzeba wykładni art. 34 u.k.w.h. ma polegać zaś na ustaleniu, czy wydane w sprawie rozstrzygnięcie jest prawidłowe. Skarżący dąży bowiem do wykazania, że na podstawie art. 34 u.k.w.h. można wpisać nabywcę nieruchomości na podstawie dokumentu obejmującego czynność sprzedaży dokonanej między innymi jednak osobami niż wskazane w treści księgi wieczystej jako właściciel. Skarżącemu uchodzi zatem z pola widzenia, że w sprawie, w której wniesiono skargę nie chodziło o sprostowanie treści księgi wieczystej a wpisanie nabywcy nieruchomości. Potrzeba wykładni art. 34 u.k.w.h. w ogóle zatem nie powstała.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

jw

[aw]